

METODICKÉ DOPORUČENÍ, JAK POSTUPOVAT PŘI NABÍDNUTÍ DARU V SOUVISLOSTI S VÝKONEM STÁTNÍ SLUŽBY

OBECNÁ ČÁST

Metodické doporučení vychází z ustanovení § 77 odst. 1 písm. j) zákona o státní službě, podle kterého je státní zaměstnanec povinen v souvislosti s výkonem státní služby (dále jen „služba“) nepřijímat dary nebo jiné výhody ~~v hodnotě přesahující částku 300 Kč~~, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných služebním ~~orgánem úřadem~~. Pro účely tohoto metodického doporučení se za státní zaměstnance v souladu s § 11 odst. 3 zákona o státní službě považují i zaměstnanci v pracovním poměru vykonávající činnosti podle § 5 zákona o státní službě a osoby ve služebním poměru podle jiného zákona zařazené k výkonu služby ve služebním úřadu. Metodické doporučení reaguje na praktické problémy, jež se vyskytují při aplikaci dotčeného ustanovení zákona o státní službě. Nejedná ~~se~~ přitom o první úpravu této oblasti, neboť postup při přijetí nebo odmítnutí daru v souvislosti s výkonem služby upravoval již služební předpis náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 13/2015, kterým se stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců. S ohledem na skutečnost, že oblast přijímání darů v souvislosti s výkonem služby není otázkou ryze etickou, což rozlišil již zákonodárce, kdy povinnostem státních zaměstnanců souvisejícím s přijímáním darů v souvislosti s výkonem služby a povinnosti dodržovat pravidla etiky státních zaměstnanců vydaná služebním předpisem vyhradil samostatná ustanovení [srov. ~~§~~ § 77 odst. 1 písm. j) a písm. ~~ts~~ zákona o státní službě], jeví se jako žádoucí zveřejnit metodické doporučení, jak postupovat při nabídnutí daru v souvislosti s výkonem služby. Ačkoliv je státním zaměstnancům zapovězeno přijímat jakékoliv dary v souvislosti s výkonem služby, s výjimkou darů poskytovaných služebním úřadem, mohou se přesto dostávat do situací, kdy jim bude dar v souvislosti s výkonem služby nabídnut nebo bude dokonce i přes odmítnutí ponechán v jejich dispozici. Toto doporučení ~~nepředstavuje zásadní změnu dosavadní úpravy dotčené oblasti, toliko ji precizuje, když proto~~ podrobněji upravuje postup v situacích, jež ve spojitosti s nabídnutím daru v souvislosti s výkonem služby běžně nastávají zejména, pokud jde o dary odmítnuté a zanechané v dispozici státního zaměstnance nebo o dary od neznámého dárce.

Metodické doporučení opětovně vychází z ideje, že služba je vykonávána jako služba veřejnosti. Státní zaměstnanci jsou pak za výkon služby odměňováni z veřejných rozpočtů v rámci systému odměňování. ~~Pokud by zákon o státní službě nepřipustil přijímání darů v souvislosti s výkonem služby do určité hodnoty, nebyl by dán objektivní důvod k poskytování a přijímání darů v souvislosti s výkonem služby. Avšak zákon~~ Zákon o státní službě tento koncept upravil ~~doplnil~~ stanovením povinnosti nepřijímat v souvislosti s výkonem služby ~~takovéžádné~~ dary, ~~jejichž hodnota převyšuje částku 300 Kč. Je výjimkou darů poskytovaných služebním úřadem.~~ Tato úprava koresponduje s úpravou v zákoníku práce i v dalších zákonech upravujících zaměstnanecké poměry (např. zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání), a také je reakcí na požadavek Nejvyššího soudu na

25. srpna 2025
podle stavu k 1. lednu 2025

odstranění limitu finanční hodnoty darů. Zákonodárce tedy třeba zohlednit zohlednil rovněž mravní hledisko této problematiky, podle nějž nemusí být není etické ze strany státních zaměstnanců takové dary přijímat dary nebo výhody nabídnuté v souvislosti s výkonem služby, je-li hodnota služby, kterou státní zaměstnanci vykonávají, již oceněna prostředky z veřejných rozpočtů. Proto metodické doporučení shodně s dosavadní úpravou doplňuje zákonnou povinnost nepřijímat dary v souvislosti s výkonem služby nad hodnotu 300 Kč o povinnost nepřijímat dary jakékoliv hodnoty, které jsou způsobilé ovlivnit řádný výkon služby a rovněž dary nabízené při běžných pracovních a společenských příležitostech, pracovních společenských událostech a slavnostních společenských příležitostech, jež svou povahou neodpovídají dané příležitosti nebo události. O všech darech přijatých i odmítnutých státním zaměstnancem by pak měl být pořízen záznam.

Státním zaměstnancům není zcela zapovězeno přijímat Zákon o státní službě povoluje přijmout pouze dary, které jsou v souvislosti s výkonem služby. Proto poskytnuty státnímu zaměstnanci jeho služebním úřadem. Dary poskytovanými služebním úřadem se rozumí dary poskytované jako ocenění za příkladný výkon služby podle § 86 odst. 4 zákona o státní službě, případně dary poskytované služebním úřadem v souladu s rozpočtovými pravidly¹. Na tyto dary se metodické doporučení reaguje zaměřuje.

Metodické doporučení se zaměřuje na skutečnost, že situace, v níž dary, jejichž přijetí je státnímu zaměstnanci nabídnut zapovězeno, a přesto se dostane do situace, kdy byl dar zanechán v jeho dispozici, nebo do situace, kdy nebylo možné dar odmítnout nebo kdy mu dar zanechal neznámý dárcce. Toto doporučení se také zabývá vysvětlením toho, co je třeba považovat za dar a na které dary nebo výhody lze pohlížet jako na dary, které nejsou poskytovány v souvislosti s výkonem služby, má především lidský rozměr. Bylo třeba zohlednit i skutečnost, že při některých příležitostech a událostech by bylo dokonce společensky nevhodné dar odmítnout, a to zejména, jedná-li se o dary nabídnuté při běžných pracovních a společenských příležitostech, pracovních společenských událostech a slavnostních společenských příležitostech, nebo jedná-li se o dary nepřesahující částku 300 Kč, jež jsou státnímu zaměstnanci nabídnuty jako výraz vděku za poskytnuté služby, a tudíž již nejsou způsobilé ovlivnit řádný výkon služby. Metodické doporučení proto obecně nabízí postupy, jež je žádoucí dodržovat při nabídnutí daru v souvislosti s výkonem služby, obsahuje pojetí darů jako takových a jejichž přijetí se tedy připouští. V neposlední řadě metodické doporučení odkazuje se na záznamní oznamovací povinnost, která byla stanovena služebním předpisem náměstka pro státní službu č. 13/2015, kterým se stanoví pravidla státního zaměstnance, kterou zavedl již předešlý služební předpis o pravidlech etiky státních zaměstnanců, přičemž se očekává, že záznamní oznamovací povinnost bude vesměs zachována – podrobnosti jsou však ponechány na zvážení služebního orgánu upravit ve služebním předpisu v souladu s potřebami konkrétního služebního orgánu, pochopitelně se zohledněním specifík výkonu služby v daném služebním úřadu.

¹ Konkrétně v souladu s hospodařením organizačních složek státu s Fondem kulturních a sociálních potřeb - § 48 odst. 8, § 49 odst. 5 a 6, § 65 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Dar

Darování představuje závazkový právní vztah, v němž dárce bezplatně převádí vlastnické právo k věci a obdarovaný tuto nabídku přijímá (§ 2055 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Pro základní vymezení daru (darování) lze vyjít z definice obsažené v občanském zákoníku. Darem však nejsou jen hmotné věci, ale darem je třeba rozumět cokoli, čím dochází k majetkovému prospěchu obdarovaného, resp. cokoli, co obdarovanému poskytuje jakoukoliv výhodu, takže např. i pozvání na společenskou událost, dárkové poukazy, zážitkové poukazy, poskytnutí služeb, vykonání činností, ale např. i prominutí dluhu nebo převzetí závazku. Ve všech uvedených případech totiž dochází ke zhodnocování majetkové sféry obdarovaného, ať už tím, že dochází ke zvýšení majetku nebo naopak tím, že nedochází ke snížení majetku, k němuž by jinak došlo.

Darem se pro účely tohoto metodického doporučení rozumí bezplatné poskytnutí věci nebo jiného plnění či výhody státnímu zaměstnanci nebo jiné osobě, pokud k tomu dochází s vědomím státního zaměstnance, a to bez ohledu na okolnosti (např. společenská příležitost) nebo povahu daru (např. propagační předměty). Dary se tedy nerozumí pouze věci, ale obecně cokoli, co může znamenat pro státního zaměstnance jakoukoliv majetkovou výhodu.

Zároveň je třeba připomenout, že ~~metodické doporučení~~ generální zákaz se vztahuje ~~pouze~~ na dary, jež byly státnímu zaměstnanci nabídnuty v souvislosti s výkonem služby. Jedná se tedy o dary, které jsou státnímu zaměstnanci nabídnuty právě proto, že je státním zaměstnancem a že vykonává službu na svém služebním místě, a které, pokud by nebyl státním zaměstnancem ~~nebo by~~ nevykonával službu na svém služebním místě, by mu nabídnuty nebyly. ~~Jde jak o dary, které jsou výrazem vděku či štědrosti dárce, ale rovněž~~ Jde tak o dary, jejichž prvotním účelem je zvýšení soukromého vlivu dárce na výkon služby státního zaměstnance. ~~Státní zaměstnanec proto musí vždy vyhodnocovat důvody, pro které mu byl dar nabídnut. Korektivem pro posouzení přípustnosti přijetí daru vždy zůstává způsobilost daru ovlivnit výkon služby státního zaměstnance a jeho hodnota. Dary nabídnuté v souvislosti s výkonem služby jsou způsobilé ovlivnit její výkon, a proto je zapovězeno je přijímat.~~

V předchozí úpravě (služební předpis náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 13/2015, kterým se stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců), nebyly dary poskytované při služebních či společenských příležitostech považovány za dary. Státní zaměstnanci byli oprávněni takové dary bez dalšího přijímat. Pokud jde o plnění z pouhé společenské služby, za dar se nepovažují, neboť společenská služba je odrazem běžného života. Plnění ze společenské služby obvykle nejsou státnímu zaměstnanci nabízena pro souvislost s výkonem služby, ale protože existují určité společenské zvyklosti. Příkladem takové společenské služby může být nabídnutí kávy či občerstvení při jednání, doprava zúčastněných na místo jednání, dar či kytice na uvítanou apod.

25. srpna 2025
podle stavu k 1. lednu 2025

Metodické doporučení již tyto dary z definice darů nevylučuje, neboť se nepochybně o dary jedná. Jedná se však o dary, které symbolizují výraz úcty, vděku, jsou předávány na znamení dobrých vztahů nebo přátelství. Tyto dary nejsou způsobilé ovlivnit výkon služby, neboť to ani není jejich cílem, a tudíž je třeba na ně nahlížet jako na dary, které nejsou poskytovány v souvislosti s výkonem služby. Státní zaměstnanec tedy může takové dary přijmout. Může se jednat o běžné reprezentační a upomínkové předměty, kytice na uvítanou, pohoštění při oficiálním jednání nebo při reprezentování úřadu na slavnostní recepci apod., které státní zaměstnanec obdrží při obvyklých služebních či společenských příležitostech a které jsou zpravidla poskytovány všem zúčastněným.

Metodické doporučení se nevztahuje na dary, které jsou státnímu zaměstnanci nabídnuty proto, že je členem nějakého pracovního kolektivu, nikoliv proto, aby ovlivnily jeho výkon služby. Mezi takové dary lze počítat např. dary od spolupracovníků či představených ke jmeninám, narozeninám či jiným životním událostem státního zaměstnance. Ani tyto dary nesouvisí s výkonem služby státního zaměstnance.

Státní zaměstnanec proto při nabídnutí daru musí vždy vyhodnocovat důvody, pro které mu byl dar nabídnut, okolnosti a příležitosti, za kterých mu byl dar nabídnut – podle toho musí vyhodnotit, zda je mu dar nabízen v souvislosti s výkonem služby, a tedy zda je nabídnutý dar způsobilý ovlivnit řádný výkon státní služby daného zaměstnance či nikoliv.

Má-li státní zaměstnanec pochybnosti o tom, zda smí nabízený dar přijmout či nikoliv, musí jej odmítnout.

Nakládání s dary

Je nepřípustné, aby státní zaměstnanec pro sebe nebo jinou osobu (např. osobu blízkou, představeného apod.) vyžadoval dary v souvislosti s výkonem služby.

~~Dále nelze obecně připustit, aby státní zaměstnanec přijímal jakékoliv dary v souvislosti s výkonem služby, jež jsou způsobilé ovlivnit státního zaměstnance při výkonu služby, tedy bez ohledu na jejich hodnotu. Dary, jež jsou způsobilé ovlivnit výkon služby, je státní zaměstnanec povinen odmítnout, jinak se vystavuje riziku zaviněného porušení povinností vyplývajících mu z právních předpisů vztahujících se k výkonu služby, za které mu může služební kázně orgán uložit písemné napomenutí nebo rozhodnout o skončení služebního poměru. K darům, jež jsou způsobilé ovlivnit výkon služby, nemusí nutně patřit jen dary vyšší hodnoty, ale i věci takřka nepatrné hodnoty, na jejichž získání má státní zaměstnanec zájem.~~

~~Obdobně nelze připustit, aby státní zaměstnanec přijímal v souvislosti s výkonem služby více darů, které sice nejsou způsobilé ovlivnit jej při výkonu služby, avšak byly nabídnuty tímtož dárce v blízké časové souvislosti² nebo zjevně v téže záležitosti a jejich souhrnná hodnota přesahuje částku 300 Kč. Dary nízké hodnoty, jež by samy o sobě nemohly státního zaměstnance ovlivnit ve výkonu služby, poskytované ve větším množství nakonec mohou mít vliv na státnímu~~

25. srpna 2025
podle stavu k 1. lednu 2025

zaměstnanci při obvyklých služebních a společenských příležitostech, je přípustné pouze v případě, že takové dary nemají souvislost s výkonem služby, a tedy nejsou způsobilé ovlivnit řádný výkon služby státního zaměstnance. Nepřipustění přijímání takových darů představuje ochranu nestrannosti a objektivitu výkonu státní služby.

V předchozí úpravě (služební předpis náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 13/2015, kterým Pokud se stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců) nebyly dary poskytované při společenských či protokolárních příležitostech považovány za však jedná o dary. Státní zaměstnanci byli oprávněni takové dary bez dalšího přijímat. Metodické doporučení již tyto dary z definice darů nevylučuje. Státní zaměstnanec smí přijmout dary, jež mu byly nabídnuty při obvyklých služebních a společenských příležitostech, avšak měl by tak činit pouze tehdy, pokud, které sice nejsou způsobilé ovlivnit výkon služby, ale svou povahou a hodnotou (která může být vyšší než 300 Kč) tyto dary odpovídajícím způsobem z celého významu dané příležitosti a současně nemohou ovlivnit řádný výkon služby státního zaměstnance. Mezi obvyklé služebníci jejím okolnostem, měl by státní zaměstnanec sepsat záznam o tom, že mu byl takový dar nabídnut a že jej přijal.

V každé situaci a při každé příležitosti lze řadit pracovní schůzku či jednání pracovní skupiny, mezi obvyklé společenské lze řadit např. konference s mezinárodní účastí včetně doprovodných programů, pracovní oběd nebo přijetí oficiální zahraniční návštěvy, reprezentační plesy, číše vína apod.

Je žádoucí, ne-li přímo nutné, aby však platilo, že pokud si státní zaměstnanec dar odmítl, pokud má pochybnosti o tom, není jistý, zda jej může nabídnutý dar smí přijmout, či nikoliv, musí jej odmítnout. Navrhovaný postup především chrání státního zaměstnance před rizikem zaviněného porušení služební kázně povinností vyplývajících mu z právních předpisů, vztahujících se k výkonu služby, a je v souladu s konceptem výkonu státní služby jako služby veřejnosti, jež je kompenzována z veřejných rozpočtů. Kromě hodnoty nabízeného daru je dalším měřítkem pro posouzení, zda jej státní zaměstnanec smí nebo nesmí přijmout, způsobilost daru ovlivnit výkon služby. Ta přitom není subjektivním hlediskem, nýbrž je třeba posoudit, zda nabízený dar obecně (objektivně) může ovlivnit výkon služby, či nikoliv. Odmítnutí daru v případech, kdy si státní zaměstnanec není jistý, zda je přípustné nabízený dar přijmout, se pak uplatní i na dary nabízené při obvyklých služebních či společenských příležitostech nebo na dary hodnoty nižší než 300 Kč, rovněž na drobné dary od jediného dárcce nabízené v blízké časové souvislosti nebo v souvislosti se stejnou záležitostí.

Pokud státní zaměstnanec přesto přijal v souvislosti s výkonem služby dar, o němž později zjistil, že jej přijmout neměl nebo nesměl, není tím způsobena neplatnost darování. Přijetím takového daru mohl státní zaměstnanec porušit služební kázeň zaviněně porušit povinnosti vyplývající mu z právních předpisů, vztahujících se k výkonu služby, což nelze napravit vrácením daru³. Vrátit takový dar navíc bude možné jen, pokud dárcce projeví vůli vzít dar zpět. Právě s ohledem na omezenou možnost vrácení daru je třeba, aby státní zaměstnanec

³ Občanský zákoník neupravuje možnost odstoupení od darovací smlouvy ze strany obdarovaného.

v pochybnostech dar ~~odmítl~~odmítl. Pro zmírnění dopadů zaviněného porušení služební kázně povinností státního zaměstnance, které mu vyplývají z právních předpisů, vztahujících se k výkonu služby, lze přihlídnout ke skutečnosti, že státní zaměstnanec projevil prokazatelnou snahu nedovolený dar vrátit, případně, že jej věnoval nebo použil pro dobročinné účely apod.

Předpokládá se, že ve služebním úřadě bude určeno, který organizační útvar je příslušný ke spravování darů. Státní zaměstnanci budou příslušnému organizačnímu útvaru odevzdávat dary, které i přes neprojevení vůle dar přijmout nebo přes nemožnost dar přijmout zůstaly v jejich dispozici, a s-nimiž je třeba z-hlediska občanského práva nakládat jako s-věcmi nalezenými⁴. Konkrétní způsob spravování pak bude vycházet ze zavedených postupů ve služebním úřadu v mezích občanského zákoníku. Lze předpokládat, že v případě věcí podléhajících rychlé zkáze bude uplatňován jiný postup, než v případě ostatních věcí. Úprava podrobností spravování darů je ponechána na jednotlivých služebních úřadech.

Pokud státní zaměstnanec neprojeví vůli dar přijmout, k-darování nedošlo. V praxi však mohou nastávat případy, ve kterých bude dárce na darování trvat. Zůstane-li v takové situaci dar v dispozici státního zaměstnance (typicky se bude jednat o situace, kdy dárce i přes odmítnutí zanechá dar na pracovišti státního zaměstnance, nebo o situace, kdy státní zaměstnanec nalezne dar na svém pracovišti, případně situace, kdy je státnímu zaměstnanci dar na pracoviště doručen nebo je pro státního zaměstnance na pracovišti dar a a jiné obdobné situace) měl by jej vrátit dárci, je-li mu znám. Pokud by to bylo spojeno s neúměrnými obtížemi nebo státnímu zaměstnanci není známa totožnost dárce, předá státní zaměstnanec dar příslušnému organizačnímu útvaru služebního úřadu, v němž je státní zaměstnanec zařazen. Příslušný organizační útvar by měl, pokud je to možné, zjistit osobu dárce, vyvinout úsilí dar vrátit, jinak s-darem naloží jako s-věcí nalezenou.

– Pokud byl státnímu zaměstnanci nabídnut dar v souvislosti s-výkonem služby za takových okolností, za nichž jej nebylo možné ihned odmítnout, měl by státní zaměstnanec, je-li mu známa totožnost dárce, učinit neprodleně nezbytné kroky k-odmítnutí daru – sepsat záznam a dar vrátit. Pokud by však vrácení daru bylo spojeno s-neúměrnými obtížemi, odevzdá státní zaměstnanec dar příslušnému organizačnímu útvaru, jenž s darem naloží jako s-věcí nalezenou.

Oznamovací povinnost

Doporučuje se služebním orgánům upravit formou služebního předpisu oznamovací, resp. záznamní povinnost v případě nabídnutí přijetí daru, který ačkoliv nebyl státnímu zaměstnanci nabídnut v souvislosti s výkonem služby, není svou povahou zcela přiměřený významu dané příležitosti či jejím okolnostem, a to následujícím způsobem:

Státnímu zaměstnanci se ukládá by měla být uložena povinnost vyhotovit písemný záznam o odmítnutí přijetí daru pro jeho způsobilost, který sice není způsobilý ovlivnit řádný výkon služby; nebo pro jeho hodnotu, která je vyšší než 300 Kč. Rovněž se ukládá povinnost vyhotovit písemný záznam o odmítnutí více darů, jež sice nejsou způsobilé ovlivnit řádný výkon služby státního

⁴ § 1051 a násl. občanského zákoníku

25. srpna 2025
podle stavu k 1. lednu 2025

~~zaměstnance, ale byly nabídnuty tímto dárce svou povahou se vymyká obvyklé nabízeným darům v blízké časové souvislosti nebo zjevně v téže záležitosti, pokud jejich souhrnná hodnota přesahuje 300 Kč typově stejných nebo podobných situacích.~~ Do písemného záznamu se uvede jméno státního zaměstnance, jméno nebo název dárce, je-li státnímu zaměstnanci znám, popis daru, důvod ~~nabídnutí přijetí~~ daru a datum, kdy byl dar ~~nabídnut, a rovněž důvod odmítnutí daru přijat.~~

~~Státnímu zaměstnanci se dále ukládá povinnost vyhotovit písemný záznam o přijetí nebo odmítnutí daru nabídnutého při obvyklé služební či společenské příležitosti, jakož i daru, jenž není způsobilý ovlivnit řádný výkon služby a jeho hodnota nepřevyšuje 300 Kč. Tato povinnost se nevztahuje na věci nepatrné hodnoty. V záznamu se uvede jméno státního zaměstnance, jméno nebo název dárce, je-li státnímu zaměstnanci znám, popis daru, důvod nabídnutí daru a datum, kdy byl dar nabídnut, informace o tom, zda byl dar přijat nebo odmítnut, a rovněž důvod odmítnutí daru.~~

~~Státnímu zaměstnanci se rovněž ukládá~~ Státnímu zaměstnanci lze rovněž uložit povinnost vyhotovit písemný záznam, pokud byl nabídnut dar osobě státnímu zaměstnanci blízké (typicky se bude jednat o manžela, partnera, rodinné příslušníky, přátele apod.⁵) v ~~souvislosti s~~ jeho výkonem služby, a takový dar byl osobou blízkou přijat. Záznam je povinen vyhotovit, jakmile se o této skutečnosti dozví. Navrhovaný postup by měl zajistit prevenci ovlivnění řádného výkonu služby státním zaměstnancem prostřednictvím jiných osob, kterým byl poskytnut dar a které mají na státního zaměstnance vliv. V ~~písemném~~ záznamu se uvede jméno státního zaměstnance, jméno nebo název dárce, je-li státnímu zaměstnanci znám, jméno osoby, ~~kte~~re~~kte~~rou byl dar ~~nabídnut přijat~~, popis daru, důvod ~~nabídnutí přijetí~~ daru a ~~datum~~, kdy byl dar ~~nabídnut přijat~~, je-li státnímu zaměstnanci známo, ~~informace o tom, zda byl dar přijat nebo odmítnut, a rovněž důvod odmítnutí daru, je-li státnímu zaměstnanci znám.~~

~~·~~ Vyhotovený písemný záznam by měl státní zaměstnanec ~~předá předat~~ cestou svého bezprostředně nadřízeného představeného služebnímu orgánu, a to bezodkladně nebo např. do 5 pracovních dnů ode dne, kdy ~~mu byl dar nabídnut přijal~~, nebo ode dne, kdy se dozvěděl o ~~nabídnutí přijetí~~ daru ~~osobě osobou~~ jemu ~~blízké blízkou~~. Pokud státní zaměstnanec nevyhotoví písemný záznam o přijetí ~~nebo odmítnutí datu nebo o nabídnutí osobě jemu blízké daru~~, vystavuje se tím riziku zaviněného porušení služební kázně povinností vyplývajících mu ze služebních předpisů.

Služební orgán může dále ve svém služebním předpisu oznamovací povinnost rozšířit i na další případy – např. i případ, kdy byl dar, který byl nabídnutý státnímu zaměstnanci v souvislosti s výkonem služby odmítnut.

⁵ Ustanovení § 22 občanského zákoníku definuje osobu blízkou jako příbuzného v řadě přímé, sourozence a manžela nebo partnera podle zákona upravujícího registrované partnerství. Jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí. Dále podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 955/18 ze dne 9. 7. 2018 nemusí být mezi osobami blízkými vztah rodinný, nýbrž jen silný citový vztah, proto i přátelé mohou být osobami navzájem blízkými.